

عنوان مقاله:

تکلیف قاضی و طرفین در تعیین عناصر موضوعی و حکمی در پرتو اصول آیین دادرسی مدنی فراملی

محل انتشار:

کنفرانس ملی اندیشه های نوین و خلاق در مدیریت، حسابداری مطالعات حقوقی و اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد صادقی - استادیار حقوق اقتصادی تطبیقی، پژوهشکده هرمز دانشگاه هرمزگان

مهدی برفی زاده - پژوهشگر حقوق خصوصی، دانش آموخته حقوق خصوصی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

تحولات تکنولوژی و سرعت مبادلات تقاضای تضمین دادرسی عادلانه و موثر با رویکرد تفکیک موضوع در دادرسی را بیش از پیش در حوزه های تجارت و سرمایه گذاری به همراه داشته است و نقش آفرینی فراملی اصول دادرسی مدنی را به عنوان یک ضرورت طرح نموده است. بر همین اساس، اصول آیین دادرسی مدنی فراملی که در سال 2004 به صورت نمونه برای حل و فصل دعاوی بازرگانی بین المللی مورد تصویب قرار گرفت در حوزه حقوق داخلی کشورها مورد توجه قرار گرفته است. اصل 22 آیین دادرسی مدنی فراملی به نقش دادرسی و طرفین دعوا در تعیین امور حکمی و موضوعی می پردازد و دلالت دارد بر اینکه امور موضوعی در اختیار طرفین و امور حکمی در اختیار دادرسی است. لیکن در ادبیات حقوقی و رویه قضایی دارای کاستی های خاصی است. این پژوهش با نگرش تطبیقی بررسی خواهد نمود: تا چه میزان اصل 22 از اصول آیین دادرسی مدنی فراملی توسط حقوق داخلی مورد پذیرش قرار گرفته است آیا اساسا تفکیک میان عناصر حکمی و موضوعی و نقش طرفین دعوا و دادگاه در این امور صرفا جنبه نظری داشته است یا واجد اثر عینی و خارجی است

کلمات کلیدی:

عناصر موضوعی، عناصر حکمی، تکلیف طرفین دادرسی، اصول آیین دادرسی مدنی فراملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/824774>

